

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El vi

Torre de Capmany

Garnatxa Gran Reserva

Medalla d'Or al Concurs de Vins i Caves de Catalunya Girovi 2011. És un vi dolç elaborat artesanalment pel sistema tradicional que s'utilitza a l'Empordà, a partir de velles soleres familiars. Potent i complex aroma que li confereix la seva llarga criança en bótes velles. Records de fruites madures com les prunes i panses. Molta presència de fruits secs i notes de confiteria, caramel i torrefactes. En

boca és llarg, generós i persistent. Dolçor molt equilibrada, gens empalagosa. Tacte avellutat, càlid, saborós i agradable. Persistència en boca llarga i elegant. Elaborada amb les varietats garnatxa blanca i roja de la comarca. Preu aproximat: 18 euros. Bon maridatge amb fruits secs per passar una bona estona a la sobretaula d'un dia d'hivern.

El celler elaborador: Pere Guardiola, situat

a Capmany (el municipi que té més cellers registrats de tot l'Empordà), ja va per la tercera generació de tradició vitivinícola (n'hi ha constància documental des del 1871). L'actual celler d'elaboració és un edifici funcional amb la tecnologia necessària per a l'elaboració de vins de qualitat. La superfície total de vinyes de propietat del celler és de 38 hectàrees, de les quals en surt el raïm per elaborar els seus vins blancs, rosats, negres i dolços. Per a més informació: www.pereguardiola.com i www.girovi.cat.

Col.leccionisme

Actualitat numismàtica

La Setmana Nacional de Barcelona i el tresor de l'Odyssey

Xavier Romero

Dos grans esdeveniments són actualitat aquests dies, d'una banda la tradicional Setmana Nacional –d'àmbit estatal–, que a principis de març es desenvolupa a Barcelona, arribant ja a la XXXV edició, i d'altra banda una de les fites més importants esdevingudes fins ara en el món de la numismàtica, com ho és la recuperació del tresor en monedes d'or i de plata que transportava la fragata *Nuestra Señora de las Mercedes* i que naufragà l'any 1804 davant del litoral espanyol/portuguès.

El 24 de febrer arribaven a Madrid dos avions Hércules procedents de Tampa (Estats Units) amb una càrrega reclamada durant els darrers anys, prop de 600.000 monedes d'època, que, encunyades a les colònies americanes, tenien com a destí la metròpoli. Tot aquest tresor va ser localitzat i extret l'any 2007 per l'empresa de caçadores submarines anomenada Odyssey. En pertànyer a la corona espanyola, per via judicial va ser reclamat el peci en qüestió, i finalment una sentència dictaminà que tan preuat conjunt numismàtic i històric havia de ser retornat immediatament als seus legítims propietaris. Encara resta una part que va ser dipositada fa un temps al paradís fiscal de Gibraltar, i que igualment haurà de ser reclamada.

Unes setze tones d'aquest extraordinari material romanen tancades i protegides al Ministeri de Cultura espanyol, per acabar amb la seva classificació i restauració, i posteriorment ser exposades amb prou garanties, segurament al Museu de la Casa de la Moneda (veure il·lustració). En termes de col·leccionisme únicament hi hauria un inconvenient, i és que en tractar-se d'u-

na producció monetària de la mateixa època i regnat, estem davant d'una impressionant quantitat de peces iguals, sense gaire varietat; en un cas hipotètic de mercantilització, la cotització no seria tan elevada com podria esperar-se.

LA SETMANA NACIONAL

Demà s'inaugura a Barcelona aquesta mostra, sens dubte la més important del món de la numismàtica a tot l'Estat. Sota el patrocini de la Reial Casa de la Moneda i la col·laboració del Museu de la mateixa entitat i la Universitat Autònoma de Barcelona, els organitzadors (*Asociación Numismática Española*, ANE) presenten una temporada més un atractiu programa d'actes a base de conferències, subhastes i el Saló comercial, en el qual hi participen 23 primeres firmes numismàtiques, entre elles la del gironí i gran erudit Xavier Ordoñez.

Al mateix local de l'ANE –Gran Via de les Corts Catalanes, 627, principal–, a la tarda es procedirà a l'obertura de la Setmana i de la XXV Trobada d'Estudis sobre la Moneda. Els conferenciantes durant aquests dies seran Montserrat Marsal i Miquel Sánchez. Dimecres es farà l'assemblea general i es lliuraran els premis «Javier Conde Garriga 2011» i «Excelente al Mérito Numismático», que han recaigut respectivament en Albert Estrada-Rius i Javier Verdejo. Es presentarà la firma Nummetrica. El sopar social està programat per a divendres, el mateix dia d'obertura al públic del XXXV Saló Nacional i X Internacional, i finalment dissabte dia 10, a la Catedral barcelonina, hi haurà el tradicional sufragi pels socis traspassats.

Gironins del segle XIX

Pere Pi Sunyer

Qui sap si per haver crescut mirant el mar, o potser perquè duia la rauxa de la tramuntana ficada a l'esperit... fos com fos, el cas era que Pere Pi Sunyer no podia parar quiet. El seu cap sempre barrinava, quan no eren negocis era política, i sovint les dues coses a la vegada.

Pere Pi Sunyer va néixer a Roses el 1846 i, de la mateixa manera que ho havia fet el seu pare, de gran va emprendre el camí del mar. El 1861 va ingressar a l'escola de nàutica de Barcelona i al cap de tres anys va acabar els estudis i va començar a navegar.

Més enllà del mar, l'altra gran dèria d'aquest rosinc era la política, o per ser més exactes, la república. El desig de viure en un país modern i sense rei també l'havia après a la casa pairal. No és estrany, doncs, que el 1868, al proclamar-se el Sexenni Democràtic, s'impliqués decididament en les activitats republicanes que s'organitzaven a l'Empordà.

El Sexenni i la Primera República van fracassar i els Borbons van tornar al poder el 1875. Un any més tard, segons va publicar Núria Pi-Sunyer als *Annals de l'Institut d'Estudis Empordanesos*, el mariner de Roses es va casar amb Enrica Morell.

El 1885, Pere Pi Sunyer va decidir canviar d'aires i posar rumb al nord per instal·lar-se a Seta, una ciutat portuària del Llenguadoc. Allà va obrir un negoci de vins i una naviliera. A més, va participar en la fundació de la Cambra de Comerç d'aquella localitat i fou el president del Comitè Republicà Espanyol de Seta, des d'on va col·laborar amb els projectes que el polític Ruiz Zorrilla mirava de tirar endavant per enderrocar els borbons.

A finals del s. XIX, Pi Sunyer encara es va implicar més políticament, ja que va començar a col·laborar a *La Publicidad* i *El Ampurdanès*, dos periòdics ideològicament situats en l'òrbita republicana. Així mateix, una mica més tard, el 1905, fou elegit diputat al Congrés per la circumscripció de Barcelona com a membre de la candidatura dels republicans federals. No és estrany, doncs, que el 1906 s'unís a Solidaritat Catalana, el front comú creat pels partits catalans per fer sentir la seva veu a Madrid.

Després d'aquella breu però intensa etapa política, Pere Pi Sunyer es va anar retirant de la vida pública per acabar tornant a Roses, on va morir el 1928, als 82 anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista